

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/125/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010661
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118010661.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému E. X., nar. XX.XX.XXXX v O., okres X., trvale bytom K., Q. XXX/XX, t. č. bytom K., - P., Q. X, okres K., na slobode, pre trestný čin prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 14. januára 2021 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. septembra 2020 pod sp. zn. 1T/36/2018 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku s a odvolanie obžalovaného E. X. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 29. septembra 2020 pod sp. zn. 1T/36/2018 bol obžalovaný E. X., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 24.12.2017 v čase približne o 21:00 hod. na adrese K., Q. XXX/XX počas opakovaného vulgárneho osočovania svojej družky F. Q., s ktorou žije v spoločnej domácnosti, jej povedal „zabijem ťa“, pričom v minulosti bol priestupkovo postihovaný ako aj odsúdený pre konanie násilného charakteru.

Za tento trestný čin bol obžalovaný E. X. odsúdený podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 38 odsek 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia podal odvolanie iba obžalovaný. Odvolanie písomne odôvodnil tým, že poškodená F. Q. účelovo menila svoje svedecké výpovede z dôvodu, že v čase, keď už boli manželia a on bol pracovne v cudzine, ho podviedla s iným mužom, s ktorým dokonca otehotnela a takýmto spôsobom sa ho chcela preto zbaviť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok (§ 252 odsek 2 Tr. poriadku), prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť, pretože napadnutý rozsudok považuje vo všetkých jeho výrokoch za správny a zákonný.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu poukázal na to, že poškodená vo svojich prvých dvoch svedeckých výpovediach najskôr vypovedala, že sa skutok nestal a až v tretej výpovedi zmenila svoj postoj, kde obžalovaného usvedčovala, na podklade čoho došlo

aj k uznaniu viny. Táto skutočnosť je podľa jeho názoru dostatočným dôvodom k tomu, že je potrebné napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol, eventuálne, aby odvolací súd sám obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu zdôraznil, že na poslednom termíne konaného hlavného pojednávania nebol, bol pracovne v cudzine a jeho bývalá manželka zmenila výpoveď v jeho neprospech, čo pokladá za účelové, čím mu chcela spôsobiť problémy, na čo poukázal aj v dôvodoch svojho odvolania. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodol spôsobom, ako to navrhol jeho obhajca právom konečného návrhu.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou a včas napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku, vo vzťahu ku všetkým výrokom vzhľadom na obsah podaného odvolania, s prihliadnutím aj na vyjadrenia obžalovaného i jeho obhajcu a takto zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový súd vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného. Obžalovaný aj napriek tomu, že poprel spáchanie žalovaného skutku a v rámci obhajoby poukazoval na to, že si to vymyslela matka poškodenej, ktorá ani pri tom nebola a snaží sa ho zničiť a ublížiť mu, čo chce napokon už i samotná poškodená z dôvodu tak, ako na to poukázal v rámci odvolacích námietok, je však usvedčovaný z jeho spáchania viacerými nepriamymi dôkazmi, a to svedeckými výpoveďami X. Q., X. H., F. Q., T. H., H. U., D. Q., podporne svedeckými výpoveďami F. C., I. Q., K. B. a D. P. B., podporne tiež výsluchom znalca z odboru klinickej psychológie detí a dospelých X. T. B. a taktiež všetkými relevantnými listinnými dôkazmi, na ktoré v podrobnostiach okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal, o ktorých ich vierohodnosti nie sú žiadne pochybnosti. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zistení prvostupňového okresného súdu a v plnej miere sa stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov tak, ako to vyjadril prvostupňový okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, pričom odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Tieto usvedčujúce dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú a tvoria logický reťazec, pričom ani svedecké výpovede otca obžalovaného P. X. a D. I. nie je možné hodnotiť ako dôkazy, ktoré sú významne spôsobilé spochybniť viaceré usvedčujúce dôkazy a spôsobilé tak podporiť účelové obhajobné tvrdenia obžalovaného. Prvostupňový okresný súd logicky a správne v neprospech obžalovaného (str. 12 odôvodnenia napadnutého rozsudku) podrobne hodnotí jednotlivé svedecké výpovede a závery znalca psychológa vo vzťahu k postoju poškodenej ku skutkovým okolnostiam a k osobe obžalovaného v inkriminovanom čase a v priebehu trestného stíhania. Odvolací súd preto odkazuje na správne kvalifikované závery prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k výroku o vine v napadnutom rozsudku. Ani odvolacie námietky obžalovaného, jeho vyjadrenie a jeho obhajcu právom konečného návrhu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nie sú rovnako spôsobilé akokoľvek spochybniť vzájomne sa podporujúci okruh usvedčujúcich vierohodných dôkazov.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného aj tu súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď jeho konanie po právnej stránke podrobne, s odôvodnením všetkých zákonných znakov, vrátane potrebného materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona správne posúdil ako dokonaný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c) Tr. zákona, pretože obžalovaný svojim konaním kumulatívne naplnil všetky jeho formálne znaky a i uvádzaný materiálny korektív tejto skutkovej podstaty trestného

činu. Obžalovaný teda z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti jednoznačne ako dospelý páchatel' trestného činu a v konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný bol v inkriminovanom čase nepríčetným, či konal v stave zmenšenej príčetnosti. Naplnený bol aj objekt útoku tohto prečinu - ochrana iného pred vyhrážkami z vážnych následkov na zdraví a živote a splnená bola aj jeho subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel (dolus directus) obžalovaného. Z obsahu žalovaného skutku tak, ako je popísaný v skutkovej časti napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva aj naplnenie objektívnej stránky predmetného prečinu tak, ako na to prvostupňový okresný súd poukázal.

Pri ukladaní trestu prvostupňový okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Prvostupňový súd nepochybil, keď dospel k záveru o neexistencii poľahčujúcich (§ 36 Tr. zákona) ale ani priťažujúcich (§ 37 Tr. zákona) a správne pritom použil aj ustanovenie § 38 odsek 2 Tr. zákona. Správne potom obžalovanému uložil podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona (sadzba od 6 mesiacov do 3 rokov) trest odňatia slobody na samej dolnej hranici a ako trest nepodmienečný, t. j. s jeho bezprostredným výkonom, pričom odvolací krajský súd sa plne stotožnil s argumentmi prvostupňového súdu, ktoré ho viedli k uloženiu takéhoto trestu. Okresný súd postupoval tiež zákonne, keď obžalovaného, ktorý doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody vôbec nebol, podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona, zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo nevyhnutné obžalovaného podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona mimoriadne zaradiť do prísnejšieho ústavu na výkon trestu. Trest odňatia slobody, ktorý obžalovanému súd prvého stupňa uložil spolu s jeho zaradením na jeho výkon je aj podľa odvolacieho súdu plne konformným s očakávaným účelom trestu v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona a teda je dostatočným pre zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dostatočný k dosiahnutiu individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a takýto trest dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou.

Vzhľadom na uvedené i skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny, presvedčivý, nevykazujúci prvky arbitrárnosti a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie obžalovaného je tak nedôvodné, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.